

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף נ"ד ע"ב

פרשת מצורע

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (נ"ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וּלְמִיּוֹהָרָא יַחֲדָאָה בְּעֵלְמָא. דְּהָא כַּד דִּינָא שְׂרָיָא בְּעֵלְמָא, עַל כָּלָא שְׂאֲרִי. וּמֵאן דְּפָגַע בֵּיהּ, וְאַעֲרַע קִמְיָהּ, יִתְדֵן בְּהָהוּא דִּינָא. וּכְדִין כְּתִיב, (משלי יג) וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט. דְּהָא מִשְׁפָּט אֲסִתְלַק מִצְדָּק, וְלֹא שְׂרִיין דָּא בְּדָא עַל עֵלְמָא. וְעַל דָּא רָאָה. רָאָה וְהוּי נָטִיר, אֲשַׁנַּח וְעִיין לְכָל סֵטֶר. וְהוּי יָדַע, דְּכַכְלָהוּ שְׂרָיָא דִּינָא, וְלֹא תַפּוּק לְבָר, וְלֹא תַתְחַזִּי בְּשׁוּקָא, בְּגִין דְּלֹא יִשְׂרִי עֲלָהּ. מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּגַם אֵת זֶה לְעֻמַּת זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים. כִּמְה דְּכַד שְׂאֲרִי טִיבוּ בְּעֵלְמָא שְׂאֲרִי עַל כָּלָא, כִּךְ, כַּד שְׂרָיָא דִּינָא בְּעֵלְמָא שְׂאֲרִי עַל כָּלָא, וּמֵאן דְּאַעֲרַע בֵּיהּ אֲתַפֵּס.

תרגום לעברית

וביום רעה ראה. לא כתוב וביום רעה היה ברע, אלא ביום רעה ראה. שְׂהָרִי בְּשַׁעָה שְׂהָדִין תְּלוּי בְּעוֹלָם, אִין צָרִיךְ לְאָדָם לְהִרְאוֹת בְּשׁוּק וְלִלְכֹת יַחֲדִי בְּעוֹלָם. שְׂהָרִי כְּשִׁדִּין שְׂרוּי בְּעוֹלָם, עַל הַכֹּל הוּא שׁוֹרָה. וּמִי שְׁפּוֹגֵעַ בּוֹ וְנִפְגָּשׁ לְפָנָיו, יִדּוֹן בְּאוֹתוֹ הַדִּין, וְאִז כְּתוּב (משלי יג) וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט. שְׂהָרִי מִשְׁפָּט הִסְתַּלַּק מִצְדָּק, וְלֹא שׁוֹרִים זֶה עִם זֶה עַל הָעוֹלָם. וְעַל כֵּךְ רָאָה. רָאָה וְהָיָה שְׁמוֹר, הַשְּׁנַח וְעִין לְכָל צַד וְהָיָה יוֹדַע שְׂכַכְלָם

שרוי הדין, ואל תצא החוצה ואל תראה בשוק, כדי שלא ישרה עליך. מה הטעם? משום שגם את זה לעמת זה עשה האלהים. כמו שפשורה הטוב בעולם, הוא שורה על הכל - כך כפשורה הדין בעולם, הוא שורה על הכל, ומי שפוגש בו נתפס.

טקסט הזהיר

תא חזי, כד דינא שריא בעלמא, כמה סייפין תליין, דנפקי מההוא חרב עלאה, וזקפין רישא וחמן דהא ההוא חרב עלאה סומקא, מלייא דמא בכל סטריין, כדיין גזריין נימוסין. וכמה סייפין אתערין, (ס'א כדיין פסירן סייפין, וכמה נימוסין אתערין) כמה דאת אמר, (שיר השירים ג) איש חרב על ירכו. וכתוב, (יהושע ה) וחרבו שלופה בידו. וכלהו משתכחי למעבד דינא. ומאן דיערע בהו אתזק. כתוב, (בראשית יט) הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגידל חסדך וגו'. מאי טעמא, בגין דבכל אתר דינא שריא בכלא שריא, בין במתא בין במדברא ובסחרנא דמתא.

תרגום לעברית

בא ראה, כשדיין שרוי בעולם, כמה חרבות תלויות שיוצאות מאותה חרב עליונה, וזקפים ראש ורואים שהרי אותה חרב עליונה היא אדמה, מלאה דם בכל הצדדים, ואז גוזרים גזרות. וכמה מיני חרבות מתעוררים, (אז מתחדדות חרבות, וכמה חקים מתעוררים) כמו שנאמר (שיר ג) איש חרב על ירכו, וכתוב (יהושע ה) וחרבו שלופה בידו. וכלם מצויים לעשות דין. ומי שפוגש בהם נזוק. כתוב (בראשית יט) הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגידל חסדך וגו'. מה הטעם? משום שבכל מקום שהדין שרוי, בכל הוא שורה, בין בעיר בין במדבר וסביב העיר.

תו פתח ואמר, (שיר השירים ח) שימני כחותם על לבך וגו'. שימני כחותם, כנסת ישראל אמרה דא לקודשא בריך הוא. שימני כחותם, מאן הוא חותם. דא חותם דגושפנקא דקשוט. כחותם על לבך, דא חותם של תפלין, דאנח בר נש על לביה. כחותם על זרועה, דא יד כהה, דמנח בההוא זרוע, ומנו יצחק. וכנסת ישראל קאמר שימני כחותם, חותם מפעי ליה, מאי כחותם. כאינון תפלין דרישא, דאתי שבחא לכל גופא. ועל דא תפלין בזרוע, על הלב, ובדא אשתכח בר נש שלים כגוונא דלעילא.

תרגום לעברית

עוד פתח ואמר, (שיר ח) שימני כחותם על לבך וגו'. שימני כחותם, כנסת ישראל אמרה את זה לקדוש ברוך הוא. שימני כחותם, מי הוא החותם? זהו חותם הטבעת של האמת. כחותם על לבך - זהו חותם של תפלין שמניח אדם על לבו. כחותם על זרועה - זו יד כהה שמניח באותה זרוע. ומיהו? יצחק. וכנסת ישראל אומרת, שימני כחותם. חותם היה צריך להיות! מה זה כחותם? כאותן תפלין של ראש שמביא שבח לכל הגוף. ועל כך תפלין בזרוע, על הלב, וכזה נמצא אדם שלם כמו שלמעלה.

טקסט הזוהר

כי עזה כמות אהבה. מאי כי עזה כמות. אלא לא אשתכח קשיותא בעלמא, כמה דפרישו דנפשא מגופא, כד בעיין לאתפרשא. (ועל דא) כך אהבת כנסת ישראל לקודשא בריך הוא, דלא אתפרשן לעלמין. ובגין כך תפלה של יד, אתקשרא בזרוע, לקיימא דכתיב, (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי.

תרגום לעברית

כי עזה כמות אהבה. מה זה כי עזה כמות? אלא לא נמצאת קשיות בעולם כמו פרדת הנפש מהגוף כשרוצים להפרד. (ועל זה) כך אהבת כנסת ישראל לקדוש ברוך הוא, שלא נפרדים לעולמים, ומשום כך תפלה של יד נקשרת בזרוע, לקיים את הכתוב, (שם)

טקסט הזוהר

קָשָׁה כְּשָׂאוֹל קִנְיָהּ. בְּכָל דְּרָגִין דְּגִיּהֲנָם, לֹא אֵית קִשְׂיָא כְּשָׂאוֹל, דְּנִחִית לְתַתָּא מִנִּיּהּ, בְּרַ הֵהוּא דְרָגָא דְאֶקְרִי אֲבָדוֹן, וְדָא וְדָא אֲשַׁתְּפּוּ כַּחְדָּא. וְדָא קִשְׂיָא לְהוּ לְחִיבִיָּא מְכָלָא. כֹּה, קָשָׁה כְּשָׂאוֹל קִנְיָהּ, דְּלִית קִנְיָהּ אֱלָא בְּרַחֲמֵיּוֹתָא, וּמִגּוּ רַחֲמֵיּוֹתָא אֲתִי קִנְיָהּ, וּמֵאֵן דְּקִנֵּי לְהֵהוּא דְרַחֲמִים (ויחי קע'ה ע'א) יְתִיר, קִשְׂיָא לִיָּה לְאֲתַפְרָשָׁא מִנִּיהּ מִהֵהוּא דְרָגָא דְאֶקְרִי שְׂאוֹל, דְּאִיּהוּ קִשְׂיָא מְכָל דְּרָגִין דְּגִיּהֲנָם.

תרגום לעברית

קָשָׁה כְּשָׂאוֹל קִנְיָהּ. בְּכָל דְּרָגוֹת הַגִּיּהֲנָם אֵין קָשָׁה כְּמוֹ הַשְּׂאוֹל, שְׂיֹרֵד לְמַטָּה מְכָלָם, פֶּרֶט לְאוֹתָהּ מִדְּרָגָה שְׁנִקְרֵאת אֲבָדוֹן, וְזֶה וְזֶה הַשְּׁתַּתְּפוּ כְּאַחַד, וְזֶה קָשָׁה לְרַשְׁעִים מִהַכֹּל. כֹּה קָשָׁה כְּשָׂאוֹל קִנְיָהּ, שְׂאִין קִנְיָהּ אֱלָא בְּאַהֲבָה, וּמִתּוֹךְ אַהֲבָה בָּאָה קִנְיָהּ. וּמִי שְׁמִקְנָא לְאוֹתוֹ שְׂאוֹהֵב בְּיוֹתֵר, קָשָׁה לוֹ לְהַפְרֵד מִמֶּנּוּ מְאוֹתָהּ דְּרָגָה שְׁנִקְרֵאת שְׂאוֹל, שְׁהִיא קָשָׁה מְכָל דְּרָגוֹת הַגִּיּהֲנָם.

טקסט הזוהר

רַשְׁפִּיָּה רַשְׁפִּי אֵשׁ שְׁלֵהֶבֶת יָהּ. וּמֵאֵן אִיּהוּ שְׁלֵהֶבֶת יָהּ, דָּא אֲשָׁא דְנִפְיָק מִגּוּ שׁוֹפֵר, כְּלִיל מִרוּחָא וּמִיָּא. וּמִגּוּ הֵהוּא שְׁלֵהֶבֶת כֹּד מִתְלַהֲטָא בְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, אוֹקִיד עַלְמָא בְּשְׁלֵהֶבֶתָא בְּקִנְיָהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְשַׁעְתָּא דְּהִיא מְקִנְיָהּ לִיָּה, וְוִי דְאֶעְרַע בְּשְׁלֵהֶבֶתָא, דְּאִיּהוּ יְתוּקָד בְּהוּ.

תרגום לעברית

רַשְׁפִּיָּה רַשְׁפִּי אֵשׁ שְׁלֵהֶבֶת יָהּ. וּמִי הִיא שְׁלֵהֶבֶת יָהּ? זֶה אֵשׁ שְׂיוּצָאֵת מִתּוֹךְ שׁוֹפֵר, כְּלוּלָה מִרוּחַ וּמִיָּם. וּמִתּוֹךְ אוֹתָהּ הַשְּׁלֵהֶבֶת כְּשִׁמְתְּלַהֲטָת בְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, שׁוֹרְפֶת הָעוֹלָם בְּשְׁלֵהֶבֶת בְּקִנְיָהּ שֶׁל הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּבְשַׁעָה שְׁהִיא מְקִנְיָהּ לוֹ, אוֹי לְפּוֹגֵשׁ

טקסט הזוהר

תו פֶּתַח וְאָמַר. (שיר השירים ח) מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת וְגו'. מִיָּם רַבִּים דָּא דְרוּעָא יִמְיָנָא, דְּבַעֲי לְקַשְׁרָא בֵּיהּ קַשְׁרָא דִּתְפִלָּה עַל דְרוּעָא שְׂמָאלָא, לְקַיִּמָּא ויִמְיָנו תְּחַבְּקָנִי. דְּבַר אַחֵר, מִיָּם רַבִּים, דָּא הוּא נִהַר עֲלָאָה, דְּמַנִּיָּה נְפִיקִין נִהְרִין לְכָל עֵבֶר, וְכָלְהוּ נִגְדִין וְאִתְמַשְׁכֵּן מַנִּיָּה. כְּמָה דָּאֵת אָמַר, (תהלים צג) מְקוֹלוֹת מִיָּם רַבִּים. מְאִינוֹן קוֹלוֹת דְּמִיָּם רַבִּים, דְּנִפְקִין וְאִתְמַשְׁכֵּן מַנִּיָּה. וְנִהְרוֹת, כְּמָה דָּאֵת אָמַר, נִשְׂאוּ נִהְרוֹת וְגו'.

תרגום לעברית

עוֹד פֶּתַח וְאָמַר, (שיר ח) מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת וְגו'. מִיָּם רַבִּים - זוּ זְרוּעַ יְמִין שְׂצָרִיף לְקַשֵּׁר בֵּהּ קַשֵּׁר שֶׁל תְּפִלָּה עַל זְרוּעַ שְׂמָאל, לְקַיִּם ויִמְיָנו תְּחַבְּקָנִי. דְּבַר אַחֵר מִיָּם רַבִּים - זֶהוּ הַנִּהַר הָעֲלִיּוֹן שֶׁמִּמֶּנּוּ יוֹצְאִים נִהְרוֹת לְכָל הָעֵבֶרִים, וְכָל שׁוֹפְעִים וְנִמְשָׁכִים מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים צג) מְקוֹלוֹת מִיָּם רַבִּים. מְאִוָתָם קוֹלוֹת שֶׁל מִיָּם רַבִּים שִׁוְצָאִים וְנִמְשָׁכִים מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר נִשְׂאוּ נִהְרוֹת וְגו'.

טקסט הזוהר

אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאַהֲבָה, דְּרַחֲמִים כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, יְבוּזוּ לוֹ. (שיר השירים ח) בּוֹז יְבוּזוּ לוֹ, יְבוּז מְבַעֲי לֵיהּ, מְאִי יְבוּזוּ לוֹ. אֶלָּא, אִם יִתֵּן אִישׁ, דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא. אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ, כְּמָה דָּאֵת אָמַר (משלי כד) כָּל הוֹן יָקָר וְנָעִים.

תרגום לעברית

אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאַהֲבָה - שְׂאוּהֶבֶת כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא - יְבוּזוּ לוֹ. בּוֹז יְבוּזוּ לוֹ?! יְבוּז הִיא צָרִיף לְהִיּוֹת! אֶלָּא אִם יִתֵּן אִישׁ - זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי כד) כָּל הוֹן יָקָר וְנָעִים.

תוספתא ב"ז יב"ז לו. מאי ב"ז. יומא תננינא יומא שתיתא יומא שביעא דסוכות, דבהון הו' מנסכי מים ויין. דז' יומין דסוכות, בהון הו' מקריבין ישראל, ע' פרים, לכפרא על שבעין ממנו, בגין דלא ישתאר עלמא חרוב מנייהו, הדא הוא דכתיב, (במדבר כט) ובחמשה עשר יום וגו' והקרבתם עולה אשה וגו'. (ע"כ תוספתא)

תרגום לעברית

ב"ז יב"ז לו. מה זה ב"ז? יום שני יום ששי יום שביעי של סוכות, שבהם היו מנסכים מים ויין של שבעת ימי הסוכות, בהם היו מקריבים ישראל שבעים פרים לכפר על שבעים ממנים, כדי שלא ישאר העולם חרב מהם, זהו שכתוב ובחמשה עשר יום וגו' והקרבתם עולה אשה וגו'. (עד כאן תוספתא).

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (נ"ה ע"א) ♦

טקסט הזוהר

באהבה, דכנסת ישראל לגביה, ולא לאתקשרא בהדה, ב"ז יב"ז לו, כל אינון

תרגום לעברית

באהבה - של כנסת ישראל אליו ולא להתקשר עמה, ב"ז יב"ז לו - כל אותם אוכלוסים וכל אותם מחנות שלמעלה לאותו הון יקר, שהרי אין רצון לכלם אלא בשעה שמתקשרת כנסת ישראל עם הקדוש ברוך הוא ומתעטרת עמו, ואז כל אותם האוכלוסים וכל אותם המחנות וכל העולמות, כלם בשמחה, באור ובברכות, (ועלזהאמר) כתוב שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

